

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/77/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518010141
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1518010141.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Michala Valenta, v trestnej veci obžalovaného T. D. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/16/2018 zo dňa 08. 11. 2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. októbra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného T. D., nar. XX. XX. XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/16/2018 zo dňa 08. 11. 2019 bol obžalovaný T. D. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

„dňa 08. 05. 2017 v čase okolo 10.10 hod. bol kontrolovaný na B. ulici v Q. - U. v stojacom motorovom vozidle R. M., modrej farby, V.: Q hliadkou U. motorizovanej jednotky OPP KR PZ v Bratislave pod volacím znakom N. XXX, pričom pri kontrole členom hliadky uviedol, že má pri sebe pervitín, ktorý mu nepatrí a mal by patriť jeho kamarátovi menom E., ktorý si ho u neho len odložil, následne po poučení podľa § 34 ods. 1 Trestného poriadku a § 89 ods. 1 Trestného poriadku, ako aj o tom, že vec nemusí vydať ak by si spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania dobrovoľne vydal 1 ks plastového vrecúška s tlakovým uzáverom s obsahom bielej kryštalickej látky a 1 ks skladačky s obsahom bielej kryštalickej látky, ktoré boli zaslané na skúmanie Kriminalistickému a expertíznemu ústavu PZ v Bratislave, zo znaleckého posudku vyplýva, že plastové vrecúško obsahovalo 3 234 mg metamfetamínu, s podielom 2 231 mg absolútneho metamfetamínu, čo možno považovať za 56 - 223 bežných jednotlivých dávok drogy, predložená skladačka obsahovala 157 mg metamfetamínu, s podielom 110 mg absolútneho metamfetamínu, čo možno považovať za 3 - 11 bežných jednotlivých dávok drogy, na streroch z rúk T. D. bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, metamfetamín je zaradený v zmysle zák. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zákona do II. skupiny psychotropných látok a tohto skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T 47/2012 zo dňa 16.07.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. 07. 2012, odsúdený pre spáchanie zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona“.

Za uvedený obzvlášť závažný zločin mu bol podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený na trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Napokon bol obžalovanému podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. uložený ochranný dohľad na 1 rok.

Uvedený rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný podal proti nemu odvolanie ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice súdu o hlavnom pojednávaní čo do výroku o vine.

Svoje odvolanie bližšie písomne zdôvodnil prostredníctvom ustanoveného obhajcu a prostredníctvom zvoleného obhajcu.

V písomne zdôvodnenom odvolaní, podanom prostredníctvom ustanoveného obhajcu, v podstate uviedol, na str. 4 rozsudku, 5 ods. je uvedené v 1 vete „obhajobné tvrdenie obžalovaného o tom, že drogy našiel v aute, ktoré požičal kamarátovi, je síce potvrdená výpoveďou svedka L. Q., ale nepotvrdená“. Obhajoba tiež namietla časť predposlednej vety „...obžalovaný nesúhlasil so zmenou senátu, ako aj s výpoveďou obžalovaného T. D.“. Poukázal aj na rozpory v odôvodnení rozsudku na str. 3 v prvom odseku, kde je uvedené, že svedok Q. si vozidlo požičal v piatok alebo v sobotu a vo svojej výpovedi dňa 28. 06. 2018 (str. 7) potvrdil a zároveň na tej istej strane však uviedol, že ho mal mať požičané na „víkend“. Ale ako však uviedol vo svojej výpovedi ho vrátil už na druhý deň, nakoľko sa s uvedenou, neustálenou slečnou pohádal. Pripomenul, že tento deň, teda deň, keď bol zadržaný, bol štátny sviatok, teda bol tzv. predĺžený víkend. Súčasne uviedol, že dogmaticky sa držať času jeho zadržania, postavenom len na tom, že svedok Q. uvádza čas vrátenia vozidla neurčito, t. j. „asi“. Svedok si nepamätá ani ako a kedy sa dostal domov, bol v stave opitosti, ako uvádza na str. 9 zápisnice zo dňa 28. 06. 2018, pričom skutok sa stal pred viac ako 13 mesiacmi. Na rozdiel od prvostupňového súd nepredpokladá (str. 5 rozsudku), že jemu, vzhľadom na jeho drogovú minulosť, vy príslušníci PZ uverili, že teraz našiel vo svojom vozidle drogy a chcel ich odniesť na PO PZ, resp. práve teraz chcel volať na tel. č. 158. Dotkol sa i spôsobu výpočtu cesty okresným súdom. Domnieva sa, že je úplne irelevantné, akú cestu si zvolí. navrhoval, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a vo veci sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, aby ho spod obžaloby oslobodil.

V doplnenom odvolaní, podanom prostredníctvom zvoleného obhajcu, namietal spôsob svojho zadržania. Poukázal, že na základe zápisnice o zadržaní a obmedzení jeho osobnej slobody vyplýva, že k nej došlo podľa § 85 ods. 2 Tr. por. príslušníkmi PMJ BA 3 (správne malo byť PMJ KR PZ) dňa 08. 05. 2007 o 10:25 hod. Má za to, že došlo k porušeniu zákonného postupu podľa § 85 ods. 1 Tr. por. preto, pretože postup podľa § 85 ods. 2 Tr. por. upravuje tzv. občianske zadržanie, avšak nie zadržanie príslušníkmi PZ a preto daný spôsob jeho zadržania bol nezákonný. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Tdo V 1/2011 zo dňa 14. 06. 2011, ktoré jasne uvádza, že predmetný postup PZ je nezákonný. Poukázal na rozhodnutie sudcu na č. I. 13 (uznesenie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1Tp/40/2017 zo dňa 11. 05. 2017), podľa ktorého vydanie omamnej a psychotropnej látky bolo nezákonné, teda tento postup sa stal nezákonným a preto sú nezákonné aj všetky ostatné dôkazy získané po tomto dôkaze a teda nie je možné ich proti nemu použiť. namietol i prieťahy v trestnom konaní, ktoré neboli ním zapríčinené. Od vznesenia obvinenia ubehlo takmer 12 rokov, čo je z hľadiska právnej praxe, ako aj rozhodnutí súdov a zákona, dlhá doba a preto je tu dôvod na postup podľa § 39 Tr. zák. na mimoriadne zníženie trestu. K svojej osobe uviedol, že sú tu okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré majú význam pre ponechanie jeho podmieneného prepustenia v platnosti. Aktuálne je riadne začlenený do spoločnosti, pracuje na pozícii značkář, kde zarába mzdu vo výške 950,- Eur mesačne s tým, že pracovnú zmluvu má uzatvorenú na pracovný pomer na dobu neurčitú. Má priateľku L. Q., bytom B. XXXX/XX, Q., s ktorou žije v spoločnej domácnosti a majú spolu jedno dieťa - T. D. a jedno dieťa, P. Q., má ona z predošlého vzťahu. Odvolaciemu súdu dal do pozornosti, že chod rodiny a výživu oboch detí a priateľky sú priamo závislé na jeho príjme. je toho názoru, že výkon trestu odňatia slobody by mal pre neho opačný efekt, došlo by k narušeniu väzieb, ktoré si po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vytvoril a zároveň by stratil zamestnanie. Okrem uvedeného sa stará aj o svoju matku, ktorej dáva peniaze na obživu a vozí ju na vyšetrenia. K písomne zdôvodnenému odvolaniu priložil rodný list maloletého T. D., čestné prehlásenie svojej matky B. D. a lekársku správu o jej zdravotnom stave a dodatok k pracovnej zmluve z 11. 09. 2015. Odvolací súd požiadal, aby zrušil rozsudok okresného súdu a spod obžaloby ho oslobodil.

Okresná prokuratúra Bratislava V nevyužila svoje právo a k písomne zdôvodnenému odvolaniu obžalovaného sa nevyjadrila.

Krajský súd vykonal v zmysle § 293 ods. 7 Tr. por. verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného T. D., pretože tento písomným podaním zo dňa 15. 10. 2019 výslovne požiadal a vyjadril súhlas, aby

sa verejné zasadnutie určené na 24. 10. 2019 o 09:00 hod. konalo v jeho neprítomnosti za účasti jeho obhajcu.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu sa pridržiaval svojho písomne doplneného odvolania a v zmysle tohto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry Bratislava navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť, pretože prvostupňový rozsudok považuje vo všetkých jeho výrokoch, ako vo výroku o vine, tak aj vo výroku o treste, za správny. Námietky obhajoby o nezákonnosti vykonaných dôkazov, ktoré mali nadväznosť na nezákonný postup príslušníkov polície pri zadržaní obžalovaného v zmysle ustanovenia § 85 ods. 2 Tr. por. považuje za nedôvodné. Je toho názoru, že postup polície pri zadržaní obžalovaného bol zákonný a správny.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, primárne konštatoval prípustnosť odvolania a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por., preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného D. C. nie je dôvodné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízieho princípu, determinovaný uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania, avšak takéto chyby v danom prípade zistené neboli.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie T. D. nie je dôvodné.

Treba hneď úvodom uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného obzvlášť závažného zločinu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Prvostupňový súd vykonal riadne dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o výroku o vine a treste a o ochrannom opatrení s tým, že vyvodil z dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú správne, pričom v dôvodoch rozsudku dostatočne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaného dokazovania v naznačenom smere. Z odôvodnenia je zrejmé ako sa vyrovnal s obžalobou ako aj s obhajobou obžalovaného, a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a výroku o treste a o ochrannom opatrení tak, ako to predpokladá § 168 Tr. por. S dôvodmi rozsudku súdu prvého stupňa sa Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, v celom rozsahu stotožňuje a na tieto aj v podrobnostiach poukazuje.

Odvolací súd len dopĺňa, že z výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní, ktoré bolo vykonané kontradiktórnym spôsobom, je možné vyvodiť, že obhajobné tvrdenie obžalovaného o tom, že drogy našiel v aute, ktoré požičal kamarátovi, je síce potvrdená výpoveďou svedka L. Q., ale nepotvrdená žiadnym iným vykonaným, resp. dostupným dôkazom. V prvom rade to mal byť svedok U. E., otec dieťaťa sestry obžalovaného (B. L.), ktorý sa od verzie obhajoby obžalovaného dištancoval a vysvetlil i vzťah k obžalovanému, nekomunikovanie s ním a nepožičanie si auta od neho, lebo nie je ani držiteľom vodičského oprávnenia a nevedel ani uviesť, aké auto obžalovaný vlastní, resp. používa. Na obžalovaného ani nemá telefónne číslo. Po takomto nepodporovaní obhajoby obžalovaného skutočným E., na návrh obhajoby bol vykonaný okresným súdom výsluch svedka L. Q., s údajnou prezývkou „E.“. Má sa jednať o istého kamaráta obžalovaného T. D., na ktorého nemá obžalovaný ani telefonický kontakt, nevie ani jeho občianske meno a priezvisko (ak by ho vedel, uviedol by ho už policajnej hliadke, či všeobecne v prípravnom konaní tak, ak ona to priliehavo poukázal súd prvého stupňa v napadnutom

rozsudku), no napriek tomu mu požičal „na zavolanie“ svoje auto, aby sa s ním svedok odviezol od U. na H. ulicu v U., kde si svedok chcel dať drogy s neznámou vlastníčkou drogy, k čomu nedošlo pre údajnú vzájomnú hádku. Aj podľa názoru odvolacieho súdu táto verzia obžalovaného, v spojitosti s ostatnými dôkazmi, neobstojí a prvostupňový súd ju správne vyhodnotil ako nepresvedčivú a nereálnu. Ak by bolo pravdou, že drogy doniesla neznáma spoločníčka svedka L. Q., je treba si uvedomiť, že sa jednalo o 56 až 223 bežných dávok drogy, čo je také množstvo, ktoré žiaden narkoman či díler nepohodí len tak v aute, pretože znamená pre neho (či kohokoľvek komu boli určené) relatívne veľkú drogovú zásobu, či ekvivalent finančnej hodnoty. Ak aj napriek tomu neznáma žena v aute drogy odhodila, bol by to práve svedok L. Q., ktorý tvrdil, že sú to drogy (lebo si ich chce podľa svojej výpovede s neznámou dievčinou aplikovať), rovnako odložil drogy v aute, ktoré mal mať požičané od T. E., t. j. jednalo by sa už o druhú osobu, ktorá by drogami opovrhla a prenechala ich bezodplatne inému (obžalovanému T. D.). Napokon aj ďalšia časť výpovede svedka L. Q. je však značne rozporná s výpoveďou tohto svedka, z predchádzajúceho hlavného pojednávania (zo dňa 28. 06. 2018), dokazovanie bolo vykonávané znovu, pretože obžalovaný nesúhlasil so zmenou senátu ku ktorej došlo dňa 20. 09. 2018, ako aj s výpoveďou obžalovaného T. D.. Zhrnúc všetky rozpory aj odvolací súd konštatuje, že svedok Q. sa držal zásady filozofie obhajoby obžalovaného D. v hrubých rysoch, avšak na detaily nevedel odpovedať a aj rozpory s vlastnou výpoveďou (časovo v krátkom odstupe hlavných pojednávanií: 28. 06. 2018 a 20. 09. 2018) vysvetľoval tým, že sa pomýlil. Mýlil sa však v oboch výpovediach v časových súvislostiach dní, údajného požičania auta od obžalovaného a jeho vrátenia, až to vyvrcholilo tvrdením svedka, že auto vrátil obžalovanému 3 - 4 hodiny potom, čo mu ráno o 08:00 hod. telefonoval, teda o 11:00hod. až 12:00 hod., čo je však absurdné, pretože nemohol vrátiť auto obžalovanému medzi 11:00 hod. až 12:00 hod., keďže už o 10:10 hod. bol obžalovaný v osobnom kontakte s policajnou hliadkou. Na viac z pohľadu telefonických hovorov je zrejmé z akých telefónnych čísel (a komu patriacich), obžalovaný dňa 08. 05. 2017 telefonáty prijal, telefonát od svedka L. Q. (XXXX XXX XXX) však medzi nimi nie je.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy a ich správne vyhodnotenie zo strany okresného súdu, obhajoba obžalovaného o nájdení drog v aute po svedkovi L. Q., či neznámej žene, za okolností preukázaných práve svedkom Q., je nereálna, dôkazmi nepodporovaná, ba vyvrátená. Súd prvého stupňa správne v odôvodnení napadnutého rozsudku správne poukázal na významné a neprehliadnuteľné rozpory vo výpovediach obžalovaného a svedka Q. a zároveň absenciu dôkazov o podstatných obhajobných tvrdeniach a to najmä vo vyššie naznačených skutočnostiach.

Odvolací súd si v plnom rozsahu osvojuje aj názor prvostupňového súdu, že aj za predpokladu, že by bola obhajoba obžalovaného preukázaná, t. j. že drogy v aute obžalovaný našiel potom, čo mala auto požičaná iná osoba, nevyvíňovalo by ho to zo spáchania drogového trestného činu uvedeného v obžalobe. Ak by obžalovaný aj nadobudol drogy nálezom, aj to je spôsob ich nadobudnutia. Bol to obžalovaný T. D., ktorý priznal, že vedel, že sa jedná o drogy, lebo tam bola striekačka, no napriek tomu ich chytal do ruky, lebo do sáčku nazrel, čo tam je. Tvrdil, že sa chcel drogy zbaviť. Údajne spanikáril. Chcel ísť pôvodne z U. do U. Biskupíc, ale ako to sám naznačil, na mapke počas hlavného pojednávania, išiel s drogami presne opačným smerom, hlbšie do U.. Vediac, že bol v minulosti odsúdený za dílerstvo drog, drogu neodovzdal na akomkoľvek, resp. najbližšom, oddelení PZ, resp. stačil telefonát na tel. č. 158, a drogy si ponechal až do momentu, kedy ich dobrovoľne vydal polícií. Inak povedané, aj keby bola pravdivá obhajoba obžalovaného o nadobudnutí drog nálezom, nevykonal úkony na ich spontánne odovzdanie polícií, ale drogy prechovával až do momentu, kedy ho kontrolovala policajná hliadka a až vtedy, keď už vedel, že je v nepriaznivej situácii, i v kontexte s predchádzajúcim odsúdením za prechovávanie a dílerstvo drog, vec riešil vydaním drog polícií za obhajoby, že nie sú jeho. Teda i hypotetická a dokazovaním vyvrátená verzia obhajoby obžalovaného o nájdení drog v aute, zakladá znaky skutkovej podstaty toho istého drogového trestného činu, ktoré znaky obžalovaný naplnil konaním nadobudnutia a prechovávania drog, pri neakceptovaní obhajoby obžalovaným.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku, okresný súd postupoval správne, keď konanie obžalovaného kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Pokiaľ sa týka druhu a výmery trestu, okresný súd náležitým spôsobom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Prvostupňový súd v súlade so zákonom potom

obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samom spodku zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 10 rokov, pri nezistení žiadnej poľahčujúcej a ani priťažujúcej okolnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu takto uložený trest odňatia slobody splní svoj účel v podobe zabezpečenia ochrany spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a bude tak zabezpečená individuálna, ako i generálna prevencia.

Súladný so zákonom je i výrok okresného súdu o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, keďže v osobe obžalovaného sa jedná o páchatel'a obzvlášť závažného zločinu.

Napokon prvostupňový súd náležite rozhodol aj o uložení ochranného opatrenia v podobe ochranného dohľadu, ktorý sa obligatórne ukladá páchatel'ovi, ktorého súd odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody. Dĺžku trvania ochranného dohľadu na 1 rok považuje odvolací súd za adekvátnu, vzhľadom k uloženej výmere nepodmienečného trestu odňatia slobody a k dovŕšeniu nápravy obžalovaného, ako páchatel'a obzvlášť závažného zločinu.

Pokiaľ sa týka jednotlivých odvolacích argumentov, krajský súd uvádza, že je síce pravdou, že k obmedzeniu osobnej slobody obžalovaného došlo dňa 08. 05. 2017 o 10:25 hod. príslušníkmi PMJ KR PZ Bratislava v režime podľa § 85 ods. 2 Tr. por., avšak uvedené nespôsobuje nezákonnosť zaistenia drog. Z úradného záznamu PMJ zo 08. 05. 2017 na č. I. 109 vyplýva, že na mieste bolo obžalovanému vykonané oprávnenie v zmysle § 2, ako aj § 18 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore a to z dôvodu, že zbadali, ako sa podozrivá osoba prikrčila v aute, keď ich zbadala. Samotné prikrčenie sa podozrivej osoby, za danej situácie, vyvolalo podozrenie hliadky PMJ KR PZ Bratislava, ktoré sa napokon v konečnom dôsledku ukázalo ako oprávnené. Hliadka bola teda v súlade so zákonom oprávnená skontrolovať totožnosť takejto podozrivej osoby, ktoré oprávnenie aj plne využila. Tento vyššie popísaný postup príslušníkov PMJ bol v plnom rozsahu v súlade so zákonom, pretože v danom prípade plnili úlohy, ktoré im vyplývali z citovaných ustanovení zákona o Policajnom zbore, ako aj interných predpisov upravujúci postup polície v danej situácii. V tomto smere sa teda odvolací súd nemohol v žiadnom prípade stotožniť s argumentom obžalovaného, ktorý zaujal názor, že nezákonným zadržaním sú nezákonné všetky nadväzujúce úkony. V ďalšom krajský súd konštatuje, že aj následný postup hliadky PMJ KR PZ Bratislava bol plne v súlade so zákonom, keď sa obžalovaný priznal, že má pri sebe pervitín. Okamžite bol postupom podľa § 89 ods. 1 Tr. por. poučený o vydaní veci, ako aj o možnosti že takto postupovať nemusí, čo obvinený nevyužil a pervitín dobrovoľne aj vydal. Priebeh toho úkonu potvrdzuje ako úradný záznam zo dňa 08. 05. 2017 z č. I. 109, tak aj zápisnica o vydaní veci zo dňa 08. 05. 2019 z č. I. 53 a napokon aj samotný obžalovaný, ktorý vo svojom výsluchu dňa 09. 05. 2017 potvrdil, že pervitín dobrovoľne vydal. Napokon k dobrovoľnému vydaniu drogy došlo o 10:15 hod., teda pred samotným obmedzením osobnej slobody obžalovaného. Ak vecný dôkaz, a to zaistený pervitín, bol získaný vyššie podrobne popísaným zákonným spôsobom, v ďalšom mohol a aj musel slúžiť ako dôkaz v trestnom konaní. Skutočnosť, že hliadka PMJ KR PZ Bratislava nedodržala postup pri zadržaní obžalovaného podľa § 85 ods. 1 Tr. por., ale postupovala podľa § 85 ods. 2 Tr. por., nemá absolútne žiaden vplyv na zákonnosť postupu podľa § 89 ods. 1 Tr. por. pri získaní dôkazu, pretože ide totiž o dva úplne odlišné procesné postupy, z ktorých ani jeden nemá žiaden vplyv na ten druhý. Totožný záver platí aj ohľadom postupu hliadky PMJ KR PZ Bratislava podľa § 2, § 18 ods. 1 zák. o Policajnom zbore. Postup hliadky v úvodnej časti zákroku nemá absolútne žiaden vplyv na zákonnosť získania pervitínu zo strany obžalovaného, pretože taktiež ide o dva úplne odlišné a samostatné úkony, prvý podľa zákona o Policajnom zbore a druhý podľa Trestného poriadku. V tomto smere odvolací súd odkazuje na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Tpo/1003/2017 zo dňa 19. 05. 2017 v rámci ktorého sa krajský súd s rozhodnutím sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1Tp/40/2017 zo dňa 11. 05. 2017, v časti nepoužiteľnosti ďalšieho dokazovania na ktoré sa odvoláva obžalovaný, nestotožnil.

Pokiaľ sa týka návrhu obžalovaného na aplikáciu § 39 Tr. zák. odvolací súd uvádza, že nevzhliadol žiadne okolnosti prípadu a ani pomery páchatel'a, vzhľadom na ktoré, by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo pre obžalovaného neprímerane prísne. Obžalovaným uvádzané skutočnosti sú bežnými javmi vyskytujúcimi sa v spoločnosti. Zamestnanie, maloleté dieťa a matka trpiaca na chronickú venóznou insuficienciu, ktorú obžalovaný vozí na lekárske vyšetrenia a finančne ju podporuje, nepredstavujú žiadne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ako sa to snaží prezentovať obžalovaný. Skutočnosť, že má chorú matku, maloleté dieťa a družku o ktoré sa stará, mal mať na

pamäti pri opakovanom páchaní drogovej trestnej činnosti. Nemožno ponechať bez povšimnutia, že obžalovaný sa súdnej trestnej činnosti dopustil dňa 08. 05. 2017, teda počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, kde si odpykával trest vo výmere 3 roky a 6 mesiacov za zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. Možno tak skonštatovať, že v osobe obžalovaného nejde o excés z doterajšieho vedenia riadneho života. Naopak. V osobe obžalovaného ide o špeciálneho recidivistu, čomu svedčí i práve žalovaná právna kvalifikácia skutku podľa § 172 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Napokon obžalovanému bol ukladaný trest odňatia slobody na samom spodku zákonom ustanovenej trestnej sadzby, napriek nezisteniu žiadnej poľahčujúcej okolnosti, množstvu zaistenej drogy a druhovo rovnakú recidívu.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil zákonné dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného T. D. ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.